

Sygn. akt IV CSK 2/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa "F." Spółki Akcyjnej w L.
przeciwko B. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 30 maja 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w L.

z dnia 7 czerwca 2013 r., sygn. akt IX Ga [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2700 (dwa tysiące
siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 czerwca 2012 r. Sąd Rejonowy w L. z siedzibą w Ś. zasądził od pozwanej B. T. na rzecz powoda F. Spółki Akcyjnej w L. kwotę 774,652,80 rubli rosyjskich z odsetkami ustawowymi, a w pozostałej części powództwo oddalił. Wyrokiem z dnia 7 czerwca 2013 r. Sąd Okręgowy w L. oddalił apelację pozwanej przychylając się do stanowiska Sądu Okręgowego, że pozwana zawarła z powodem umowę o charakterze gwarancyjnym, w której zobowiązała się do zwrócenia powodowi kwot wpłaconych przez niego na poczet ceny węgla, który miała dostarczyć mu spółka Y., w wypadku, kiedy węgiel ten nie zostanie dostarczony. Zasądzona kwota odpowiada wpłaconym kwotom pomniejszonym o wartość dostarczonego węgla i sumy zwrócone przez spółkę Y.. Od tego wyroku pozwana wniosła skargę kasacyjną, zaskarżając go w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna ukształtowana została w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Skarżąca uzasadniła potrzebę rozpatrzenia jej skargi przesłanką przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Istotne zagadnienie prawne ujęła w formie następujących pytań:

- czy dopuszczalna jest taka interpretacja treści oświadczenia woli, która zakłada istnienie gwarancji samoistnej pomimo braku niezbędnych, a utrwalonych w doktrynie i orzecznictwie elementów gwarancji;

- czy dopuszczalne jest rozpoznanie sprawy bez uwzględnienia dokonanej przez stronę czynności przypozwania.

Zagadnienie prawne uzasadniające przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania musi mieć charakter istotny i być zagadnieniem nowym, dotychczas nierozwiązanym w orzecznictwie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2008 r., III CSK 285/08, BSN 2009, nr 4, s. 48). Powinno precyzować problem, który wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego i którego wyjaśnienie ma znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy, jak również dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw.

Przedstawione przez skarżącą problemy nie mają cech tak rozumianej istotności. Pierwsze z nich jest w istocie pytaniem o sposób rozstrzygnięcia niniejszej sprawy i odpowiada treści stawianego przez skarżącą w skardze kasacyjnej zarzutu błędnej wykładni umowy stron. Przy tym odpowiedź na tak sformułowane pytanie ogólne musi być negatywna, co jednak nie może rzutować na treść rozstrzygnięcia, skoro skarżąca pytanie odnosi do własnej oceny treści umowy stron, nie zaś do jej interpretacji przeprowadzonej przez Sądy obu instancji. Drugie zagadnienie zostało wyjaśnione przez Sąd Najwyższy m. in. w wyrokach z dnia 7 lutego 1966 r., II CR 259/65, Lex nr 5938 oraz z dnia 23 marca 1973 r., II CR 68/73, OSP 1973/10/197 i stanowisko to nie straciło aktualności.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek powódki zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3 oraz art. 99 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 w zw. z art. 398²¹ w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

[aw]